Proletarjusze wszystkich krajów łączcie się!

ŁODZIANIN

Niech żyje Rząd robotniczy i włościański!

TYGODNIOWY ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ.

Nr. 39 (675)

Redakcja otwarta od 6 — 8 w. Administracja otwarta w dnie powszednie od **6** pp. do **8** wiecz. W niedziele i święta adm. nieczynna.

Łódź, Sobota, dnia 22 września 1928 r.

Redaktor przyjmuje w poniedziałki i środy od 6—7 w. Rękopisów redakcja nie zwraca.

Warunki prenumeraty:
w Łodzi bez odn. miesięcznie 1 złoty.
Z odnoszeniem do domu 1.20 „
Na prowincji z przes. poczt. 1.50 „
Zagranicą — miesięcznie 2.25 „

Rok XXIII.

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 83. Tel. 99. Skrzynka poczt. 300. Konto czekowe P. K. O. Nr. 60,398.

Cena 30 groszy.

Powszechny strajk włókniarzy.

Zuchwalstwo baronów łódzkiego przemysłu włókienniczego („Czwarta Brygada" sanacyjna) przechodzi wszelkie pojęcie. Wprowadzeniem w życie i wywieszeniem w fabrykach ogłoszeń o tabelach kar doprowadziło gnębionych, głodnych, wyzyskiwanych włókniarzy do ostateczności i zaczęły wybuchać samorzutne strajki. Klasowy Związek włókniarzy uchwalił proklamować od piątku 21 września strajk powszechny włókniarzy. Szczegóły znajdą Czytelnicy na 3 stronie „Łodzianina".

Konferencja Samorządowa P.P.S.

Stosownie do zapowiedzi, w ciągu dwuch dni niedzieli i poniedziałku ubiegłego odbyła się w Warszawie Konferencja Samorządowa P.P.S. W konferencji wzięło udział 250 delegatów (prezydentów, burmistrzów, wiceprezydentów, wiceburmistrzów, ławników, wójtów, prezesów rad miejskich, prezesów frakcyj radzieckich pepesowców (reprezentujących 115 miejscowości, oraz cały szereg gości: posłów, senatorów i radnych — działaczy samorządowych miejskich i wiejskich.

Na konferencji tej Łódzki samorząd reprezentowali tow. tow. prezydent Ziemięcki, wiceprezydent Rapalski, ławnicy Izdebski, Purtal i Smolik, prezes Rady Holcgreber, prezes frakcji Edw. Andrzejak jako delegaci, oraz tow. tow. radni: Danielewicz, Kowalski, Golański, Moskiewiczówna jako goście.

Przewodniczącym konferencji został wybrany tow. Ziemięcki.

Po powitaniach w czasie trwania konferencji zostały wygłoszone następujące referaty:

Tow. K. Pużak—„Samorząd a Partja", t. Jaworowski i Uziębło — „o prejekcie unifikacji ustawy samorządowej miejskiej, wiejskiej, powiatowej i wojewódzkiej", t. Ciołkosz—„o projekcie tymczasowego rozciągnięcia dekretu o samorządzie w b. Kongresówce na Małopolskę", t. Ziemięcki — „o najpilniejszych sprawach gospodarczych i inwestycyjnych samorządu i ustaleniu jednolitej taktyki w ich załatwieniu", t. Nowicki—„o najpilniejszych sprawach gospodarczych gmin wiejskich", t. Pragier —„o budżetach samorządów".

Tow. Kłuszyńska poruszyła potrzebę popierania przez samorządy socjalistyczne Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci i zgłosiła odpowiednią rezolucję, która została uchwalona.

Nad wszystkiemi referatami były obszerne dyskusje, w wyniku których zostały powzięte odpowiednie uchwały, które częściowo zamieszczamy poniżej, a resztę uchwał podamy w następnym numerze.

Została również powołana do życia Tymczasowa Komisja Samorządowa, złożona z 10 osób, do której z ramienia Łodzi wszedł tow. Ziemięcki.

Uchwały:

WSKAZANIA PARTJI

Konferencja samorządowa P P.S. stwierdza, że wskazania taktyczne kierowniczych ciał partji, udzielone w poszczególnych sprawozdaniach organizacji partyjnej — obowiązują również radnych i członków Zarządów gminnych P. P. S.

DZIAŁACZE SAMORZĄDOWI A ORGANIZACJE PARTYJNE

Konferencja samorządowa, podkreślając zależność i odpowiedzialność radnych oraz członków Zarządów gminnych PPS przed kierowniczemi władzami partji, wzywa towarzyszów samorządowców 1) do składania systematycznych sprawozdań przed komitetami partyjnemi ze swych czynności, 2) do przedkładania Komitetom do aprobaty, względnie rozstrzygnięcia ważniejszych zagadnień gospodarki gminnej, szczególnie zaś zagadnień finansowo-budżetowych gmin, 3) do prowadzenia wraz z komitetami ustawicznej propagandy na rzecz samorządowych postulatów robotniczych, wykorzystując w tym celu organizacje robotnicze, oraz zwołując zebrania i wiece.

SAMORZĄD A WŁADZE NADZORCZE

Konferencja samorządowa PPS wzywa towarzyszów samorządowców do przeciwstawiania się wszelkiego rodzaju szykanom administracyjnych władz nadzorczych, informując jednocześnie opinję robotniczą o każdorazowym konflikcie.

O JEDNOLITOŚĆ AKCJI

Dla spopularyzowania ważniejszych postulatów robotniczych z dziedziny gospodarki samorządowej, Konferencja samorządowa PPS poleca tymczasowej komisji samorządowej zorganizowanie jednoczesnych i powszechnych — we wszystkich samorządach — wystąpień towarzyszów radnych z odnośnemi zawczasu omówionemi i przygotowanemi wnioskami.

SAMORZĄD A KLASOWE ZWIĄZKI ZAWODOWE, ORGANIZACJE OŚWIATOWE i SPORTOWE

Konferencja samorządowa PPS kładzie nacisk na konieczność współpracy samorządu, a zwłaszcza towarzyszów członków zarządów gminnych z robotniczemi klasowemi organizacjami zawodowemi, kulturalno-oświatowemi i sportowemi, a także na potrzebę szerokiej pomocy materjalnej tymże organizacjom.

SPRAWA UDZIAŁU W ZARZĄDACH GMINNYCH

Konferencja samorządowa PPS przypominając uchwały kongresu partji określające warunki w jakich PPS może uczestniczyć w Zarządach gminnych, wzywa towarzyszów samorządowców, ażeby swoje decyzje odnośnie do udziału w Zarządach gminnych uprzednio uzgadniali nietylko z miejscowemi Komitetami, ale także z tymczasową komisją samorządową, względnie z CKW.

ORGANIZACJA WSPÓŁPRACY.

Konferencja samorządowa poleca towarzyszom samorządowcom, by wspólnie z zainteresowanemi Komitetami utworzyli Wydziały Samorządowe wszędzie, gdzie dotychczas jeszcze nie zostały powołane.

SAMORZĄD WIEJSKI

Nadto konferencja poleca istniejącym i funkcjonującym Wydziałom Samorządowym otoczyć specjalną opieką sprawy samorządu wiejskiego i powiatowego, a to przez powołanie do swojego składu towarzyszów członków rad gminnych, sejmików i Wydziałów sejmikowych.

SEKRETARJAT

Celem należytego zorganizowania pracy samorządowej PPS w Wydziałach Samorządowych, w Radach miejskich i magistratach, konferencja samorządowa PPS poleciła tymczasowej komisji samorządowej utworzenie sekretarjatu, którego koszta poniosą towarzysze członkowie Zarządów gminnych.

O SAMORZĄD DEMOKRATYCZNY DLA MAŁOPOLSKI

Konferencja wzywa ZPPS do złożenia w ciągu sesji jesiennej Sejmu wniosku nagłego, domagającego się: 1) rozciągnięcia na Małopolskę ordynacji wyborczej do gmin miejskich i do samorządu powiatowego, obowiązującej w byłej Kongresówce; 2) rozciągnięcia na Małopolskę ordynacji wyborczej do gmin wiejskich, obowiązującej w byłym zaborze pruskim. Przez Małopolskę należy tu rozumieć ziemie byłego zaboru austrjackiego z wyjątkiem Śląska Cieszyńskiego.—Złożenie takiego wniosku w sejmie winno stać się dla wszystkich organizacyj PPS w Małopolsce sygnałem dla rozpoczęcia wytężonej agitacji wśród mas robotniczych i chłopskich na rzecz demokratycznego ustroju samorządowego.

Jak walczyli i ginęli bojowcy P. P. S.

Florczak, Fabisz i Hajman.

„Zbrojny napad w Aleksandrowie".

Wychodzący w Łodzi w czasie rewolucji pod redakcją nieżyjącego już redaktora Stanisława Książka, postępowy dziennik „Kurjer Łódzki" w poniedziałek, dnia 9 lipca 1906 roku wydał dodatek nadzwyczajny, poświęcony prawie w całości akcji bojowej organizacji P. P. S. na monopol w Aleksandrowie, podając w artykule „Zbrojny napad w Aleksandrowie" następujący obszerny opis „napadu":

„Onegdaj, t. j. w sobotę około godziny 2 po południu, 8 młodych, przyzwoicie ubranych i uzbrojonych w rewolwery ludzi dokonało napadu na sklep monopolowy w osadzie Aleksandrowie, zabierając sto kilkadziesiat rubli.

Podczas samego napadu na sklep napastnicy nie używali broni. Za to ścigającym ich kozakom stawiali zdumiewający opór, staczając z nimi wprost formalną bitwę.

Napastnicy przyjechali do Aleksandrowa z Łodzi na dwuch jednokonnych dorożkach.

Przybywszy tam pozostawili dorożki na rynku, przed domem, w którym mieści się urząd gminny, sami zaś udali się do restauracji, gdzie spożyli śniadanie, a stamtąd udali się wprost do monopolu.

Sklep ten mieści się w domu, położonym w najruchliwszym punkcie miasta, przy rynku.

Przybywszy tutaj napastnicy, w ogólnej liczbie ośmiu, podzielili się w ten sposób, że trzech pozostało na straży przed frontem domu, trzech w kurytarzu, dwuch zaś pozostałych weszło do sklepu.

W sklepie znajdował się podówczas zarządzający p. Antoni Antoniewicz.

W sąsiednim pokoju spała jego żona, w kuchni zaś znajdowała się służąca, Marjanna Błaszczyk, która, jak później objaśniła, widziała obcych ludzi w sklepie i w kurytarzu, którzy zajrzeli również do kuchni, lecz co byli za jedni, po co przyszli, nie wiedziała, a nawet nie przyszło jej na myśl, aby to byli napastnicy.

Znalazłszy się w sklepie napastnicy rozkazali p. Antoniewiczowi zachować się spokojnie i milczeć, oświadczywszy, że w razie przeciwnym użyją broni, a następnie weszli za kontuar, wysunęli szufladę z pieniędzmi i zabrali całą jej zawartość. Ale suma ta wydała im się zbyt małą; zapytali tedy, gdzie więcej pieniędzy, a usłyszawszy w odpowiedzi, że zabrał je poborca w dniu poprzednim, zażądali okazania książek, gdzie znalazłszy potwierdzenie prawdziwości słów p. Antoniewicza, wydali mu na zabrane pieniądze kwit drukowany następującej treści:

„Polska Partja Socjalistyczna Nr. 16 serja 910; dopisano ołówkiem: skonfiskowano w Aleksandrowie w monopolu Nr. 272 sumę, poczem zapytali: „Czy w Aleksandrowie są żołnierze?"

W lokalu, naprzeciwko, stoją kozacy — brzmiała odpowiedź.

„W takim razie nie traćmy czasu— rzekł jeden z napastników, poczem oświadczywszy p. Antoniewiczowi, aby pod karą śmierci nie alarmował nikogo, wyszli i połączywszy się z towarzyszami, utrzymującymi straż, wolnym krokiem skierowali się w poprzek rynku do oczekujących dorożek, a dosiadłszy ich, zaofiarowali dorożkarzom po 4 ruble, kazali się wieźć do Poddębic i niebawem zniknęli za miastem.

W miasteczku tymczasem wszczęto alarm.

Powstał tumult. Miejsce napadu otoczył tłum, liczący kilkaset osób.

Wnet za uciekającymi zarządzono pościg, czterech kozaków pomknęło za nimi, co koń wyskoczy...

Przestrzeń między uciekającymi a ścigającymi zmniejszała się z każdą chwilą. Na trzeciej wiorście za Aleksandrowem kozacy zbliżyli się do uciekających o tyle, że już słychać było tentent kopyt końskich... Nie pomogło naglenie — liche szkapiny dorożkarskie poczęły ustawać. Wtedy, widząc, że ucieczka już się nie uda, uciekający zeskoczyli z dorożek, wpadli w żyto i tam przybrali obronną, wyczekującą postawę.

Zaledwie nadjechali kozacy, sypnęli w nich istnym gradem, ale bez skutku. Wtedy kozacy, natarłszy na napastników, poczęli ich prażyć ogniem karabinowym.

Tu zaraz padł jeden z napastników, mogący liczyć około lat 20. Było to na polach wsi Adamów, gminy Bełdów, należących do włościanina Rempla.

Pozostali napastnicy w liczbie 7, bronili się nadal, postępując pod silnym ogniem karabinowym w kierunku folwarku Błoto. Posuwanie takie, wśród rzadko milknących strzałów, odbywało się na przestrzeni dwóch wiorst. Napastnicy, pomimo, że wielu z nich odnio-

słо rany i znaczyło krwią ślady po miedzach i zbożu, posuwali się ciągle naprzód, strzelając bezustannie, lecz nie rozpraszając się. Wreszcie, znalazłszy się na polach folwarku Błoto, natrafili na rów, gdzie też ułożyli się i zdwoili ogień, aby powstrzymać impet kozaków. Wielu z nich wprost nurzało się we krwi. Niektórzy, jak opowiadają kozacy, leżąc, już prawie konający, jeszcze strzelali.

Mniej ranni mieli w każdym ręku rewolwer i strzelali z obydwóch, z czego można wnosić, że mieli po dwa lub więcej rewolwerów.

Kozacy, zbliżając się ciągle, postanowili zdobyć obronną pozycję wraz z broniącymi się — szturmem. Zsiedli przeto z koni i podwoili ogień. Jeden z nich pada, otrzymawszy ciężką ranę w brzuch, ale pozostali trzej idą naprzód, nie zważając na gęsty ogień przeciwnika. Już ich dzieliła tylko mała przestrzeń, gdy w tem, napastnicy, widząc, że zwycięstwo przechyla się na stronę kozaków, porzuciwszy bądź co bądź wygodną pozycję, zaczęli się posuwać ku lasom błockim, pozostawiając dwóch zabitych. W chwilę później ogień stawał się coraz słabszy i zdawało się, że uciekający od licznych ran popadają. Lecz oto dotarli do lasu, należącego do majątku Błoto i w nim zniknęli.

Była wtedy godzina 6 min. 50. Walka więc trwała około 5 godzin. Najdłuższa i najzaciętsza walka wrzała na ostatniej pozycji. W niektórych miejscach pole przedstawia obraz istnego pobojowiska. Kozacy nie znajdują słów podziwu nad zawziętością broniących się.

Ogółem w ciągu całej walki dano z obydwóch stron około 600 strzałów.

Z pięciu napastników, którzy zdołali zbiedz, jak twierdzą kozacy, tylko jeden uszedł cały; reszta są zaś ranni, niektórzy nawet ciężko, dowodzą tego liczne i obfite kałuże krwi na polach.

Straciwszy tedy z oczu uciekających, kozacy zaniechali dalszego pościgu i obrewidowawszy trupów, przy których, oprócz rewolwerów systemu brauninga, nic więcej nie znaleźli, zabrali zranionego towarzysza i powrócili do Aleksandrowa.

Ranionego kozaka odesłano w ciężkim stanie zdrowia do lazaretu 5 dońskiego pułku w Łodzi. Nazwiska zabitych niewiadome.

Dorożkarzy, którzy przywieźli i odwozili napastników, aresztowano. Są to łodzianie: Władysław Krzyżanowski i Józef Precz. Tłumaczą się oni, że napastnicy zapłacili im do Aleksandrowa po 8 złotych. Kto zaś byli, nie wiedzieli depóty, dopóki nie ujrzeli za sobą pościgu.

Zaznaczyć należy, że jest to już drugi w roku bieżącym napad na monopol w Aleksandrowie: przed kilku miesiącami, wieczorem, wtargnęli tam jacyś uzbrojeni ludzie, zabrali 69 rubli, należące do p. Antoniewicza i zbiegli.

Na szczęście jednak p. Antoniewicz wraz z rodziną z obu tych wypadków wyszedł cało".

Cztery lata pracy Zarządu Kasy Chorych m. Łodzi.

W dniu 1 września r. b. upłynęło cztery lata od chwili przejęcia Kasy Chorych przez autonomiczny Zarząd od Komisarza rządowego.

Ażeby ocenić olbrzymi rozwój działalności Kasy dla dobra rzesz pracowniczych w tym okresie trzeba nietylko wziąć pod uwagę to, co Zarząd zdziałał, ale i dokładnie uprzytomnić sobie te ciężkie warunki w jakich rozbudowa Kasy, doskonalenie jej aparatu leczniczego i tworzenie odpowiednich ram tej działalności się odbywało.

Należy zważyć, że w czasie tym miały miejsce dwa okresy gwałtownego kryzysu w przemyśle włókienniczym, które odbijały się fatalnie na finansach Kasy, strejku lekarzy i farmaceutów, którzy przeciwstawiali się w ten sposób dostosowaniu aparatu leczniczego do potrzeb lecznictwa społecznego odrywały od twórczej pracy, zahamowując systematyczną rozbudowę. Brak odpowiednich pomieszczeń na lecznice powodował ferment wśród ubezpieczonych, podsycany zresztą sztucznie przez wrogów ubezpieczeń społecznych, a wreszcie cały aparat kasowy trzeba było dopiero zorganizować, tworzyć, dostosowując go do potrzeb życia, które stawiało wciąż nowe wymogi.

Wszystkie te trudności zdołano całkowicie przezwyciężyć. Unormowanie się wpływów pieniężnych, co nastąpiło w latach 1926—27 pozwoliło na zapoczątkowanie racjonalnej rozbudowy instytucyj kasowych, a unormowanie współpracy z lekarzami w drugiej połowie roku 1926 pozwoliło Zarządowi na spokojne realizowanie planu rozszerzenia działalności przez stworzenie szeregu pomocniczych instytucyj w dziedzinie lecznictwa.

Od pierwszej chwili objęcia władzy w Kasie przez Zarząd autonomiczny, staraniem jego było danie ubezpieczonym nie tylko tego, co ustawa dać nakazuje, ale i to wszystko na co ustawa zezwala. Zarząd Kasy niejednokrotnie musiał przeprowadzać długotrwałe starania u władz nadzorczych, by móc rozszerzyć zakres i czas świadczeń dla ubezpieczonych. Wielki nacisk położono na walkę z chorobami zawodowemi, zwłaszcza z gruźlicą nie tylko, jeśli chodzi o ubezpieczonych, ale i członków rodzin, którym obecnie przy zachorowaniach na gruźlicę, jaglicę i inne udziela się pomocy przez 52 tygodnie. Pomyślano nie tylko o leczeniu chorych, ale i o wychowaniu nowego, zdrowego pokolenia robotniczego, które w straszliwych warunkach mieszkaniowo-higienicznych stanowi siłą rzeczy podatny grunt do gruźlicy. To też wielki nacisk położono na stworzenie sanatorjum klimatycznego w pięknej, lesistej, zdrowej miejscowości — Tuszynku — rozbudowuje się dzisiaj wspaniałe sanatorjum, którego pierwszy pawilon już został uruchomiony na wiosnę roku 1927.

Wielkim dorobkiem Kasy są cztery wspaniałe gmachy lecznic na ulicy Zimnej, Łagiewnickiej w Łodzi, oraz w Zgierzu i w Aleksandrowie z których dwa ostatnie są już oddane do użytku, a dwa pierwsze wykończone zostaną w ciągu najbliższych miesięcy. W ten sposób dwie wielkie dzielnice robotnicze, Chojny i Bałuty otrzymają dwa pałace lecznictwa społecznego, odpowiadające wszelkim wymogom higieny, sztuki lekarskiej, dzięki czemu stworzone zostaną racjonalne warunki pracy nad podniesieniem poziomu zdrowotności olbrzymich rzesz pracowniczych Łodzi.

Trudno w ramach jednego artykułu zawrzeć chociażby pobieżnie obrót wyników wielostronnej i żmudnej pracy autonomicznego Zarządu Kasy w wyniku której Kasa łódzka należy do rzędu najlepiej pod każdym względem zorganizowanych instytucyj leczniczych w Polsce.

Z tego też względu poświęcimy działalności Kasy w najbliższych numerach „Łodzianina" szereg artykułów — chcemy tylko dziś stwierdzić, *iż autonomiczny Zarząd Kasy, któremu przewodniczy tow. Kałużyński dobrze się przysłużył klasie pracującej Łodzi.*

W stuletnią rocznicę urodzin Tołstoja.

Przypadającą we wrześniu r. b. stuletnią rocznicę urodzin największego z pisarzy rosyjskich rząd sowiecki uczcił propagandą jego dzieł na wielką skalę przedsięwziętą i szeregiem obchodów. Jak łatwo domyśleć się, chęć zaprzągnięcia Tołstoja w rydwan bolszewizmu, wywołania wrażenia, że współczesny rosyjski regime od Tołstoja wywodzi się — oto istotne pobudki tej skwapliwie podjętej akcji.

Teorje Tołstoja posiadają zakrój komunistyczny. — Żadna jednak, choćby najgłośniejsza propaganda Sowietów nie obali faktu, że rozstęp między jego systemem a praktyką bolszewizmu jest nadto wielki, by można te dwie rzeczy utożsamiać. Wszak Tołstoj właśnie rzucił hasło niesprzeciwiania się złu przez zło, przeciwstawiania złu społecznemu udoskonalenia wewnętrznego tych, co zamierzają tworzyć postęp, — i w tem tkwi zasadnicza różnica między systemem Tołstoja a bolszewizmem. Nic także nie zdoła obalić faktu, że Tołstoja niepodobna umiejscowić w ramach Rosji carskiej czy sowieckiej — że ogromem swego umiłowania każdego człowieka należy do ludzkości całej, do świata pracy i nędzy, wyraża jego najintymniejsze bóle i pragnienia.

Czci więc rocznicę Tołstojowską Zachód, Francja nadewszystko.

Nie obcym jest Tołstoj i społeczeństwu naszemu. W czasach niewoli odbywa się przepływ literatury rosyjskiej do Królestwa Kongresowego i kresów polskich. Z pośród pisarzy rosyjskich najbardziej przez młodzież polską ulubionymi są ci, którzy dzięki sile swych impulsów twórczych i opozycyjnej wobec ówczesnych warunków życia postawie stali się w ramach ówczesnej obyczajowości Rosji siła eksplodującą, rozrywającą te ramy — Tołstoj i Dostojewski, pierwszy zwłaszcza.

Leon hrabia Tołstoj, urodzony przed stu laty, zmarły na początku stulecia XX-go, mędrzec z Jasnej Polany

zawarł w sobie wszystkie prądy, które przewaliły się przez wiek ubiegły, wiek XIX. Zawarł je w sobie, choć nie był niczyim naśladowcą, Chrystusa tylko jednego, choć od nikogo teoryj swych nie zapożyczał, — ale samorzutnie, z całą bezpośredniością uczucia w najgłębsze tajniki swego wieku wkroczył, w duszy własnej problemy te rozwiązał. Jest Tołstoj pozytywistą w tem znaczeniu, że z bezwzględnym realizmem w maszynę bytu wejrzał, przez szkło ścisłego objektywizmu sprężyny jej zanalizował; to, co było złudą, ze swego światopoglądu wyeliminował, to, co było w życiu obyczajowem fałszem, poddał ostrej krytyce. Dzięki takiemu oto procesowi myślowemu, Tołstoj stanął w sprzeczności z całym współczesnym sobie światopoglądem, z wszystkiemi bez wyjątku pojęciami ówczesnych ludzi. Należało ten systemat zastąpić innym, nowym całkiem. Sięgnął więc Tołstoj w dal intuicją, podobnie, jak polscy romantycy, Mickiewicz zwłaszcza, którego łączy z rosyjskim apostołem wiele cech wspólnych, — by w dali tej wynaleźć obraz powszechnej równości ludzi i mocą natchnienia rzucić go przed oczy współczesnym. Podobnie, jak romantycy, zwraca się Tołstoj bezpośrednio ku Chrystusowi z przestrzeni dziewietnastu wieków, odrzucając to, co dla chrystjanizmu było naleciałością, przez fałszywych wyznawców wszelkich kościołów urzędowych wniesiony.

Tak oto w myśli Tołstoja dokonał się proces ogarnięcia pierwiastków stulecia.

Nie odrazu Tołstoj doszedł do doskonałego wyrazu swego światopoglądu.

Przerasta sferę swej współczesności rosyjskiej, ale urodzeniem, wychowaniem, nawykami tkwi w tej sferze całkowicie. Dusza Tołstoja, syna Rosji, wędruje jakby po jednostajnej, niezmierzonej, pustej płaszczyźnie tego kraju. Płaszczyzna ta opisana i odczuta w jej tragizmie przez Mickiewicza w „Drodze na Wschód" — to symbol nie kończących się nigdy zmagań człowieka z fatalizmem niewoli, symbol kaźni. I kaźnią jest jakby droga życiowa Tołstoja—człowieka, miotanego między dwiema ostatecznościami, — człowieka, który raz tarza się w otchłaniach grzechu najcięższego, to znów pała dążnością samounicestwienia, to znów popada w męczeńską ekstazę apostolskiego uniesienia.

Nim wypowiedział ostatnie słowo swej nauki, przebyć musiał długą drogę wewnętrznych załamań, walk z fatalizmem warunków życiowych.

Jako dziedzic magnackiego rodu, wiedzie w młodości życie hulaszcze i puste. Pierwszy przełom duchowy Tołstoja zaznaczył się w czasie pobytu na Kaukazie: potężna, dziewicza natura nakazuje mu nagiąć się do swych prostych i surowych praw, wyzbyć się przerafinowanej klasowej obyczajowości.

Do dawnego bezproduktywnego życia magnata rosyjskiego wraca jednak; dochodzi zarazem do przesytu, oddaje się spokojnej pracy na roli w majątku swym, Jasnej Polanie i nauczaniu w szkole wiejskiej wedle oryginalnego, przez siebie stworzonego systemu. Podejmuje zarazem pierwsze próby przeprowadzenia we własnych dobrach reformy włościańskiej, które pociągnąć miały za sobą długi szereg zawodów. Przerywając pracę społeczną, pisze Tołstoj dwa swe największe utwory epickie: „Annę Kareninę" i „Wojnę i pokój". Dzieła te, zakreślające etap w rozwoju epoki, są zarazem przełomowemi w dziedzinie kształtowania się myśli społecznej. Dojrzał w nich Tołstoj nicość jednostek, najwybitniejszych choćby, jak Napoleon, czy uwielbiany przez Rosjan Aleksander I Bledną po krótkotrwałym rozbłysku światła jednostkowej sławy, na tle powikłań dziejowych ukazuje się i coraz wyrazistszym się staje nowy czynnik, w rachubie historycznej uprzednio mało brany pod uwagę—masa, szare, w cieniu walczące tłumy.

Ostatni okres życia Tołstoja nacechowany jest niezwykle przyśpieszoną ewolucją w dziedzinie myśli socjalnej. Zapędy reformatorskie, niejednokrotnie w ciągu życia podejmowane, a paraliżowane przez siłę przeciwności zewnętrznych czy niemoc własną autora, nie dawały mu nigdy spokoju — domagały się wciąż realizacji. Między zasadami głoszonemi, a życiem pisarza — życiem możnego arystokraty istniał przedział, któremu Tołstoj chce położyć kres. Postanawia wyzbyć się własności, majątek rozdać włościanom, czynem ofiarnym zadokumentować prawdę haseł demokracji. Naraża go to zamierzenie na konflikt z otoczeniem i niezrozumienie wśród najbliższych. Zmarł na dobrowolnem wygnaniu, jako tułacz, któremu ciążyła własność, nieprawnie w jego pojęciu znajdująca się w posiadaniu jednostek, a winna staś się dobrem wspólnem ludzi.

O ile pisma Tołstoja czynią go bliskim proletarjatowi wszystkich narodów, o tyle czyn jego ostatni na wieczność już zbratał go z tymi, w których życie wejrzał—cierpiącym pod uciskiem moralnym i materjalnym na całym globie. I wiecznie gwiazda jego rozświecać będzie drogę walczącej o przyszłość demokracji.

Józef Żmigrodzki.

Samorząd robotniczej Łodzi.

Rada Miejska przy pracy.

Po okresie letniego wypoczynku parlament socjalistyczny Łodzi przystąpił już do pracy. Pierwsze posiedzenie Rady Miejskiej w odświeżonej sali odbyło się w czwartek 20 września pod przewodnictwem prezesa tow. Jana Holcgrebera. Pierwsze posiedzenie trwało niecałe dwie godziny, obrady prowadzone były spokojnie prawie bez dyskusji.

Posiedzenie rozpoczęto odczytaniem komunikatkw.

Na delegata do Rady Fundacji Polskiego Komitetu Opieki nad Dzieckiem większością głosów wybrano tow. ławnika Antoniego Purtala.

Sprawę projektu przeliczenia i spłaty pożyczek miejskich zaciągniętych przez miasto w okresie okupacji referował tow. r. K. Hartman. W obronie biednych bogaczy występował bez powodzenia r. Pogonowski, radząc podarować zgóry 400 tysięcy złotych. Rada uchwaliła projekt Magistratu.

Tow. r. Golański referował sprawy opłat za świadczenia Komitetu Rozbudowy miasta przy udzielaniu pożyczek, oraz dodatkowej sybwencji w wysokości 40 tysięcy złotych dla dyrektora Gorczyńskiego na prowadzenie Teatru Miejskiego. Wnioski uchwalono bez dyskusji.

Po referacie t. r. Andrzejaka spraw: jednorazowej subwencji dla Stowarzyszenia b. więźniów politycznych w wysokości 5 tysięcy złotych na pokrycie kosztów

Na wyzywające stanowisko przemysłowców włókniarze odpowiedzieli strajkiem.

Wojujący kapitaliści włókienniczy w odpowiedzi na zgłoszone żądania przez Klasowy Związek Zawodowy Włókienniczy, odpowiedzieli prowokacyjnem wywieszeniem w fabrykach łódzkich jednostronnie opracowanych Regulaminów Pracy i wysoce krzywdzących robotników Tabel Kar.

Związek Klasowy pierwszy zaprotestował przeciwko nakładaniu na robotników kar i domagał się od przemysłowców uzgodnienia z przedstawicielami Związków robotniczych treści Regulaminów Pracy. Również i robotnicy w poszczególnych fabrykach na znak protestu porzucili pracę.

Kłamstwem jest więc bezczelnem twierdzenie związku „Praca" jakoby Związek Klasowy wyraził zgodę na tabele kar. Przyczem nadmienić wypada, że p. Kazimierczak „podpora jedyna walącego się w gruzy przybytku zdrady robotniczej związku „Praca", niedotrzymał miejsca na konferencji u Okręgowego Inspektora Pracy, odbywanaj w sprawie tabeli kar, lecz pozostawiwszy przyprowadzoną przez siebie delegację robotników fabryki Dessurmonta, sam konferencję opuścił.

Protest Związku i robotników zmusił cały szereg fabryk do zdjęcia Tabeli Kar. Jednakże już w kilka dni później Związek Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem uchwalił, aby wszyscy jego członkowie, pod rygorem organizacyjnym, wywiesili tabele kar.

Przemysłowcy uchwałę związku swego wykonali, zaś robotnicy odpowiedzieli strajkiem.

Że regulamin pracy musi wisieć w fabryce, na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta z dnia 16 III 28 r., temu nikt nie oponuje, ale niema przymusu pod względem wywieszania Tabeli Kar, jak również wyżej przytoczone Rozporządzenie, nie zabrania robotnikom względnie organizacjom zawodowym zgłaszać poprawki do regulaminów pracy.

Przemysłowcy jednak, aby prowokować robotników do walki celem osłabienia ich siły bojowej w zbliżającej walce ogólnej o postulaty, wystawione w dniu 4 b m. przez Związek klasowy, wywieszali tabele kar w tych fabrykach, gdzie nigdy nie był stosowany system nakładania kar na robotników, oraz których zarządy kategorycznie oświadczyły robotnikom, że z tabeli kar korzystać obecnie nie będą.

Zarządzenie związku wielkich przemysłowców, aby bezwzględnie wszędzie wisiały tabele kar. musi każdego organizującego się robotnika naprowadzić na myśl, że jest to prowokowanie bezczelne robotników do rozpoczęcia strajków protestacyjnych — nieskoordynowanych, wyczerpujących energję bojową mas robotniczych, aby później na wezwanie do walki przez Związki zawodowe masy te do tej walki nie były zdolne.

Związek Klasowy wobec odmownego stanowiska Związku przemysłowców zwołania konferencji w sprawie uzgodnienia treści regulaminu pracy postanowił żądanie to włączyć do swych żądań ogólnych z dnia 4 b. m. i walkę stoczyć o regulaminy pracy i zdjęcie tabel kar, jednocześnie z akcją o inne żądania zgłoszone do przemysłowców.

Jednakże wyzywające stanowisko związku przemysłowców skłoniło Komitet Wykonawczy Związku Klasowego do proklamowania, zgodnie z uchwałą ogólnego zebrania delegatów łódzkich fabryk, strajku powszechnego w przemyśle włókienniczym od piątku dnia 21 b. m.

Komitet Wykonawczy proklamując strajk, postanowił, aby była to walka włókniarzy nietylko już o zdjęcie tabel kar i przyjęcia zgłoszonych poprawek do regulaminów pracy, lecz i również o podwyższenie wszystkich płac zasadniczych robotników-włókniarzy o 20 procent, ustalenia wyższych stawek dla robotników obsługujących większą ilość maszyn lub wrzecion, niż to przewiduje Taryfa płac, uznanie delegatów robotniczych, uregulowanie zapłaty za postoje wynikłe nie z winy robotnika.

Przemysłowcy sprowokowali przedwcześnie walkę włókniarzy i oni jedynie za to ponoszą odpowiedzialność.

. . . .

W czwartek, dn. 20 b. m. przedstawiciele Związku Klasowego dwukrotnie byli zaproszeni do Wojewody, który stwierdził w swem oświadczeniu, że tabela kar jest w niektórych punktach niezgodna z Rozporządzeniem p. Prezydenta i dlatego zostanie na zasadzie § 53 powyższego Rozporządzenia uchylona. Przedstawiciele Związku wskazali, że niektórzy przemysłowcy rozpoczieli już stosować kary w myśl tabeli kar, chociaż one są jeszcze nieobowiązujące, oraz że tabela kar zawiera cały szereg kar niesłusznych i wysoce krzywdzących robotników.

Późnym wieczorem przedstawicielom Związku zakomunikowano, że wszystkie Regulaminy pracy i Tabele kar, zatwierdzone przez pierwszą instancję Okręgowy Inspektor Pracy uchyla celem uzgodnienia takowych ściśle z prawem.

Z życia Partji.

Dzielnica Bałuty.

W niedzielę dnia 30 września r. b. o godzinie 10 rano, w lokalu przy ul. Aleksandrowskiej 39 odbędzie się zwyczajne Ogólne Zebranie członków dz. „Bałuty" P. P. S.

Na porządku obrad sprawy b. ważne.

Wejście za okazaniem legitymacji.

Prosimy o liczne i punktualne przybycie.

Zarząd.

———

„Komitet dz. Bałuty P. P. S. wzywa wszystkich członków dzielnicy do odbioru książeczek orkiestry (członków wspierających) u tow. Kaźmierskiego Mieczysława w dni dużurów t. j. w czwartki, soboty i niedziele.

Komitet

Dzielnica Lewa.

W sobotę, dnia 29 wrząśnia r. b. o godzinie 7 wieczorem w lokalu własnym przy ulicy Juljusza 28 odbędzie się masówka, poświęcona nadchodzącym wyborom do Kasy Chorych miasta Łodzi. Przewodniczyć będzie tow. inż· Szuster, wice-dyrektor Kssy Chorych. Po referacie dyskusja. Pożądany jest jaknajliczniejszy udział członków dzielnicy i sympatyków.

Komitet.

Dzielnica „Księży Młyn"

W sobotę, dnia 22 b. m. o godz. 6 wiecz. w lokalu dzielnicy „Księży Młyn" przy ul. Fabrycznej 2, odbędzie się masówka dla członków i sympatyków na temat „Wybory do Kasy Chorych".

Przemawiać będzie tow. Stanisław Wojdan.

Ze względu na ważność spraw, uprasza się o liczne i punktualne przybycie.

Komitet.

Baczność tow. tow. Dzielnicy Górnej i Chojen!

W lokalu dzielnicy Chojny przy ul. Rzgowskiej Nr. 141 zamierza tow. Jan Haneman poprowadzić systematyczny kurs ekonomji politycznej (według Bogdanowa). Wykłady odbywać się będą w godzinach wieczorowych (2 godziny — wykład i repetycja) raz lub dwa w tygodniu. Towarzysze partyjni i czł. TUR-u, chętni do udziału w nauce, zechcą zgłosić się do Komitetu Dzielnicy Chojny. Kurs rozpocznie się w początku października r. b.

Wycieczka do Elektrowni.

W niedzielę dnia 23 września o godz. 9 rano Komisja Dochodów Niestałych przy dz. „Prawej" urządza wycieczkę do Elektrowni. Zbiórka w O. K. R., Piotrkowska 83. Prosimy o liczne przybycie.

Zebranie byłych więźniów politycznych.

Stowarzyszenie b. Więźniów Politycznych Oddział w Łodzi, zwołuje na dzień 21 października r. b. na godz. 10-tą rano w lokalu własnym (ul. Kopernika 41), kwartalne zebranie członków. Prosimy o liczne i punktualne przybycie.

Na porządku dziennym b. ważne sprawy.

sprowadzenia zwłok bojowców PPS. Florczaka i Fabisza, oraz jednorazowej subwencji w wysokości zł. 8 tysięcy dla mistrzowskiej drużyny łódzkiej straży ogniowej ochotniczej na pokrycie kosztów wyjazdu na zjazd do Turynu załatwiono jednomyślnie.

Przyznano również po referacie t. r. Klima 10.000 zł. na koszta urządzonej w parku Źródliska wystawy ogrodniczej.

Po referacie t. r. Kowalskiego przeznaczono 55 tysięcy cegieł na budowę szpitala ojców Bonifratrów na Chojnach, przeznaczonego dla najbiedniejszych i przyjęto darowiznę pani Pauliny Rynowej małego placu na rzecz miasta.

T. r. Bagieński referował statuty stypendjalne dla niezamożnych studentów wyższych zakładów naukowych, uchwalone przez Radę.

Na tem obrady wyczerpano i posiedzenie zakończono.

W. P.

Instytucje użyteczności publicznej w Kolonjii mieszkaniowej na Polesiu Konstantynowskiem.

W sobotę ubiegłą obyło się pod przewodnictwem ławnika Wydziału Budownictwa tow. R. Izdebskiego, posiedzenie komisji wyłonionej przez Komitet budowy domów mieszkalnych, dla opracowania programu budowy gmachów użyteczności, które mają być wzniezione na kolonji mieszkaniowej na Polesiu Konstantynowskiem.

Ne wstępie komisja rozważyła sprawę umieszczenia pralni centralnej; w wyniku dyskusji pozstanowiono sprawę tę zadecydować, po uprzedniem zapoznaniu się z urządzeniami pralni, istniejącemi przy budowlanych kooperatywach robotniczych w Warszawie.

Co do programu budowy pozostałych gmachów dla instytucji użyteczności publicznej, jako to: kooperatywy, ochronek, stacji opieki nad matką i dzieckiem, żłobka dla niemowląt i t.d. postanowiono, iż plany tych gmachów winny być opracowane w porozumieniu z odnośnemi wydziałami Magistratu oraz zainteresowanemi instytucjami.

Uzgodnione już plany budowy zostaną przedłożone komisji przez projektodawców w terminie do 5-go października r.b., poczem powzięta zostanie decyzja w tej sprawie.

W dyskusji omawiano również konieczność podjęcia kroków celem zainstalowania na terenie kolonji gmachu ambulatorjum Kasy Chorych oraz filji Urzędu Pocztowo-Telegraficznego.

Konfiskaty prasy socjalistycznej

Orgje konfiskat skierowane są przeciw prasie socjalistycznej. Niema tygodnia by nie było konfiskaty naszych pism.

Widocznie kurs zaostrzył się. A powody do konfiskat zawsze znajdą się. Prasa socjalistyczna jest biedna, lecz przetrzymamy to wszystko.

W ubiegłym tygodniu zostało skonfiskowane czasopismo zawodowe robotników cukrowni.

W poniedziałek został skonfiskowany nasz bratni organ katolicki „Gazeta Robotnicza za artykuł o zjeździe powstańców.

A już następnego dnia nastąpiła nowa konfiskata tejże „Gazety Robotniczej aż za dwa artykuły: „Nowe zadania Sancji moralnej na Górnym Śląsku" i „Wojciech (Korfanty) u warsztatu" Może nastąpi cała serja konfiskat?

Sport.

Zawody lekkoatletyczne o robotnicze mistrzostwo Polski.

W sobotę dn. 20 września r. b. na boisku „Skry" w Warszawie rozpoczynają się robotnicze mistrzostwa w lekkiej atletyce.

Będzie to najważniejsza impreza, jaką w tym sezonie zorganizował Zw. Rob. Stow. Sportowych. Tembardziej ważniejsza, iż w dniu tym również zostanie oddany do użytku robotniczej młodzieży, kolarski tor.

Dr. Klinger Paweł 19)

Wrogowie Proletarjatu.

(Ciąg dalszy).

III. Choroby weneryczne.

I. Syfilis.

Paraliż postępowy (Paralysis progressiva), jak również **wiąd rdzenia** (tabes), należą do objawów tak zwanej „kiły późnej". Długi czas sądzono, że są to samoistne choroby o luźnym związku z syfilisem, który miał jakoby stwarzać w centralnym systemie nerwowym podatny grunt ku tym cierpieniom. Dopiero od roku 1913, kiedy Noguchi stwierdził w mózgu paralityków i w rdzeniu taketyków obecność krętków bladych, medycyna przyjęła już jako pewnik, iż obydwie te choroby należą do ob-awów późnej kiły i tylko syfilis wywołać je może. **Bez syfilisu niema paraliżu postępowego, ani też wiądu rdzenia!** Przy P. P. *) siedzibę anatomiczną cierpienia znajdujemy w korze mózgowej, stąd objawy zaburzenia psychiki i inteligencji.

Komórki nerwowe kory mózgowej ulegają przy tem degeneracji (zwyrodnieniu). Tem się tłómaczy bezskuteczność leczenia P. P. lekami swoistemi (salvarsanem, rtęcią i bismutem), gdyż żadne lekarstwa nie są w stanie zreperować tkanek zrujnowanych, a organiczne zmiany są już nie do poprawienia.

Co się tyczy objawów P. P. to są one tak charakterystyczne, że czasami wystarczy słów kilka zamienieć z takim osobnikiem, aby postawić djagnozę, nie znając zupełnie jego przeszłości. Kiedyindziej znów rozpoznawanie tego cierpienia bywa h. utrudnione, nawet dla specjalisty, zwłaszcza na początku choroby.

Na samym początku P. P. można zauważyć pewne **zmiany psychiki**; tacy chorzy stają się nietaktowni, **nieprzyzwoici**, nieobowiązkowi, szkodzą sobie w zawodzie i rodzinie swej przez **rozmaite ekscesy**. Często, ni stąd, ni zowąd, **czynią niepotrzebne zakupy** na dużą skalę, rujnując się finansowo i nie obliczając się w niczem. Te zmiany charakteru z początku są widoczne tylko dla najbliższej rodziny. Jednocześnie chorzy ci **stają się drażliwi, nerwowi, śpią źle**, a apetyt bywa nierówny. Wkrótce można zauważyć u nich **spadek inteligencji**, który stopniowo dochodzi do zupełnego stępienia i idjotyzmu **Dementia paralitica**). Pamięć słabnie w znacznym stopniu i **wszelka praca umysłowa staje się dla nich nibh niemożliwa**. W tym okresie paralityk nie jest w stanie zorjentować się nawet co do miejsca, w którem się znajduje, ani też co do czasu; nie wie on ani dnia, ani miesiąca, ani roku bieżącego, **traci swą wolę i wszelką inicjatywę**, wegetując jeno życiem czysto zwierzęcem z dnia na dzień.

Apetyt teraz się wzmaga kolosalnie (jest to zresztą stały objaw u wszystkich prawie umysłowo chorych) i chorzy ci są wyłącznie zajęci napełnianiem swego żołądka, co ich tak absorbuje, iż poza tą zwierzęcą funkcją nic nie widzą i o niczem więcej wiedzieć nie chcą. Zaiste, żałosny jest widok takiego chorego, tembardziej, jeśli się wie, że się ma przed sobą człowieka, ongi pełnego energji i życia, człowieka inteligentnego, przed umysłem i wolą którego korzyli się wszyscy.

Czasami chorzy tacy ogarnięci zostają **manją wielkości**; sądzą, że są najbogatszymi ludźmi świata, uważają się często za bogów i władców. Jednem słowem grają rolę potentatów z całą powagą obłąkańców.

Inni zndw popadają *w stan depresji i melancholji*; tacy chorzy twierzą, że dnieją wewnątrz, że są zatruci, że nie mają żołądka, wątroby, nerki i t. d.

Czasami zdarzają się również *wypadki manjakalne, lub też prawdziwej furji* a wówczas chorzy ci stają się niebezpiecznymi dla otoczenia. Widzimy więc, że obraz i objawy P. P. bywają różnorodne. *Mowa i pismo* tych chorych *stają się niewyraźne*, trudne sylaby wypadają iakby z mowy, a w piśmie daje się zauważyć to samo. Wreszcie występują, *częściowe paraliże, ataki epiletycznej apoplektyczne*, wogóle *charłactwo i śmierć*.

Nagół cierpienie to trwa 3—4 lata, lecz zdarzają się wypadki dłuższego, lub krótszego przebiegu.

Oto w ogólnych zarysach przebieg tego cierpienia, które jest finałem syfilisu. W końcu pragnę nadmienić, że obecnie szanse leczenia paraliżu postępowego są znacznie większe, niż to było dotychczas. *Znaleziono bowiem nową metodę leczenia*, która stosowana na początku choroby, daje często o dobre wyniki, a nawet zanotowano wypadki zupełnego wyleczenia. Jest to sposób leczenia P. P. *za pomocą sztucznego zakażeina zimnicą (malarją)*.

Stwierdzono bowiem, że b. wysoka temperatura działa na P. P. w sensie leczniczym, co zresztą zauważono nie tylko przy tej chorobie, lecz i przy kilku innych.

d. c. n.

P. P. *) skrót od paraliżu postępowego.

Przechodząc z kolei do oceny klubów, które wezmą udział w zawodach lekkoatletycznych, stwierdzić należy, że w biegach krótkich zapewnione zwycięstwo mieć będzie „Sarmata" której groźną konkurentką będzie „Legja" z Krakowa. W biegach długich liczyć się należy z zawodnikami „Skry", „Sarmaty" i „Legji" — również Berłowski z „Widzewa" będzie miał coś do powiedzenia.

Skoki i rzuty będą należały do „Skry". Również w konkurencjach kobiecych bezwzględne zwycięstwo odniesie ten klub.

Jeżeli jednak weźmiemy pod uwagę, że w zawodach tych weźmie także udział cały szereg klubów prowincjonalnych, możliwe są wszelkiego rodzaju niespodzianki, które wyprowadzą na światło dzienne nowe gwiazdy sportowe.

Który z klubów odniesie zwycięstwo pokaże nam to nadchodząca niedziela.

R. T. S. „Widzew" — R. T. S. „Skra".

Podczas zawodów lekkoatletycznych, na boisku „Skry" odbędzie się dorocznym zwyczajem mecz piłkarski między wymienionemi drużynami. Jak wiadomo mecz rozegrany w roku bieżącym w dniu 1 maja w Łodzi dał wynik remisowy. Zawody te będą jedną z najbardziej przyciągających atrakcji tego dnia.

Robotnicze mistrzostwa w Łodzi.

Łódzki Rob. Sport. Komitet Okręgowy organizuje w dniu 30 września r. b. lekkoatletyczne i piłkarskie zawody o mistrzostwo robotniczej Łodzi, w których wezmą udział zawodnicy zrzeszeń w R. S. K. O.

I Robotniczy Bieg Kolarski w Łodzi.

W dniu 7 października r. b. na szosie pod Krzywiem staraniem R. S. K. O. odbędzie się I robotniczy bieg kolarski na dystansie 100, 20 i 10 kilometrów.

W zawodach wezmą także udział zawodnicy klubów zamiejscowych.

Jesienny Bieg Naprzełaj.

Sekcja lekkoatletyczna R. S. K. O. urządza w dniu 14 października r. b. jesienny bieg naprzełaj dostępny dla młodzieży robotniczej. Będzie to już drugi bieg tego rodzaju w roku bieżącym.

Inspekcja Klubów Robotniczych w Okręgu Łódzkim.

W celu skoordynowania prac w kierunku wychowania fizycznego młodzieży, Zarząd R. S. K. O., postanowił odbyć inspekcję klubów robotniczych. W tym celu członkowie Zarządu w bieżącym tygodniu odwiedzili szereg klubów na prowincji.

Zetel.

Aleksander Wencke zagubił książeczkę członkowską Zw. Prac. Użyteczności Publicznej, wydaną za Nr. 15723.

KONKURS

Magistrat m. Łodzi ogłasza konkurs na stanowisko miejskiego lekarza weterynaryjnego przy Rzeźni Miejskiej.

Od kandydatów wymagane są:

1. dyplom lekarza weterynarji,
2. dowód obywatelstwa polskiego,
3. metryka urodzenia,
4. życiorys,
5. dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej,
6. referencje poprzedniej pracy,

Posada do objęcia od dnia 1 października 1928 r.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według VII stawki płac urzędników państwowych plus 15 proc. dodatku komunalnego.

Oferty należy nadsyłać do Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistratu m. Łodzi, Plac Wolności Nr. 1, w terminie do dnia 1 października 1928 r.

Poszukuje się

GAJOWEGO

w wieku do lat 40-tu, z praktyką i dobremi świadectwami, stwierdzającemi zatrudnienie do ostatnich czasów.

Oferty należy nadsyłać do Kasy Chorych m. Łodzi, Wydział Gospodarczy, ul. Wólczańska 225.

Kasa Chorych m. Łodzi.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi niniejszem zawiadamia, że reskryptem z dnia 28 sierpnia 1928 r. Nr. SF. 2268/28 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przyjęło w brzmieniu następującem do swej wiadomości uchwałę Rady Miejskiej z dnia 26 lutego 1928 r. ze sprostowaniem z dnia 23 kwietnia 1926 r.

w sprawie stawek komunalnego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości na rok 1928:

„Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 109 z dnia 31 stycznia 1928 r., postanawia:

ustalić na rok 1928 następujące stawki dodatku komunanelgo do państwowego podatku od nieruchomości, pobieranego na rzecz miasta Łodzi na mocy p. 4 art. 6 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 94 poz. 747):

Kategorja I. nieruchomości, w których co najmniej 50% ogólnej sumy czynszów komornianych wzgl. wartości czynszowej przypada na lokale, nie osiągające w roku 1928 100% podstawowego komornego, płaconego w czerwcu 1914 r.).

Od kategorji I — stawki wynoszą:

a) przy ogólnej sumie komornego, nie przekraczającej w r. 1928 zł. 2.000.— — 25% należności państwowego podatku od nieruchomości.

b) przy ogólnej sumie komornego, nie przekraczającej w r. 1928 zł. 4.000.— — 35% należności państwowego podatku od nieruchomości.

c) przy ogólnej sumie komornego, przekraczającej w r. 1928 zł. 4.000.— — 60% należności państwowego podatku od nieruchomości.

Kategorja II. (nieruchomości w których conajmniej 50% ogólnej sumy czynszów komornianych wzgl. wartości czynszowej przypada na lokale osiągające z dniem 1 stycznia 1928 roku wzgl. z dniem 1 kwietnia 1928 r. 100% podstawowego komornego, płaconego w czerwcu 1914 r.).

Od nieruchomości kategorji II stawka dodatku komunnlnego do państwowego podatku od nieruchomości wynosi — 100% należności państwowego podatku od nieruchomości.

Łódź, dnia 20 września 1928 roku.

MAGISTRAT M. ŁODZI

Prezydent (—) **B. ZIEMIĘCKI.**

Przewodniczący Wydziału

(—) **L. KUK.**

OGŁOSZENIE.

Magistrat na posiedzeniu swem, odbytem w dniu 6 września 1928 roku uchwałą Nr. 814 zatwierdził

PRZEPISY

O udzielaniu przez Magistrat m. Łodzi zapomóg na opłacanie wpisów szkolnych niezamożnej młodzieży, kształcącej się w średnich zakładach naukowych.

§ 1. Zapomoga na opłacanie wpisu szkolnego może być przyznana uczniom i uczenicom łodzianom, kształcącym się w posiadających prawa publiczne szkołach średnich, przedewszystkiem społecznych, zarówno ogólnokształcących, jak i zawodowych w Łodzi względnie w innem mieście, jeżeli w Łodzi odpowiedniego typu szkoły niema.

Zapomogę mogą otrzymać tylko uczniowie i uczenice wyższych klas szkół średnich od IV-ej gimnazjalnej w szkołach średnich względnie od I-ej specjalnej w szkołach zawodowych.

Uczniowie i uczenice niższych klas, odpowiadających poziomowi szkoły powszechnej, otrzymać zapomogi nie mogą.

Pierwszeństwo do otrzymania zapomogi mają abiturjenci publicznych szkół powszechnych i wychowankowie miejskich zakładów opiekuńczych.

§ 2. Zapomogi są przyznawane na półrocze szkolne w wysokości całkowitej opłaty szkolnej lub jej części.

§ 3. Podanie o przyznanie zapomogi winien wnieść do Wydziału Oświaty i Kultury prawny opiekun dziecka.

Do podania winna być załączona opinja Rady Pedagogicznej szkoły o uzdolnieniu, pilności i sprawowaniu się ucznia oraz zaświadczenie Koła rodziców przy danej szkole względnie miarodajnych czynników o stanie zamożności petenta.

Podania o przyznanie zapomogi za I półrocze roku szkolnego należy wnosić do Wydziału Oświaty i Kultury do dnia 1 października, o zapomogi na II półrocze roku szkolnego — do dnia 1 marca.

Wydział Oświaty i Kultury może zażądać dodatkowych wyjaśnień od petenta względnie zasiągnąć dodatkowych informacyj od Dyrekcji szkoły i sprawdzić stan zamożności petenta za pośrednictwem Wydziału Opieki Społecznej.

§ 4. Zgłoszone podania rozpatruje i przyznaje zapomogi Komisja, złożona z członka Prezydjum Magistratu, przewodniczącego Wydziału Oświaty i Kultury i przewodniczącego Wydziału Opieki Społecznej.

§ 5. Wszelkie podania o przyznanie zapomóg są wolne od miejskiej opłaty kancelaryjnej.

§ 6. O przyznaniu zapomogi Wydział Oświaty i Kultury zawiadamia petenta i Zarząd właściwej szkoły i przyznane dla niezamożnych uczniów jednej i tej samej szkoły zapomogi asygnuje bezpośrednio zarządowi tej szkoły.

Podanie o przyznanie zapomogi na opłacenie wpisu szkolnego za I półrocze roku szkolnego 1929/30 należy składać w Wydziale Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi, ul. Piramowicza Nr. 3 — do 1 października 1928 roku.

PRZYMUSOWE LICYTACJE.

Magistrat m. Łodzi — Wydział Podatkowy niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 2 października r. b. między godz. 9-tą rano, a 4-tą popołudniu odbędą się przymusowe licytacje ruchomości, u niżej wymienionych osób za nie wpłacone po latki:

1 Ajzen Ch. Zachodnia 16, meble
2 Abramowicz Ch. Łagiewnicka 13 meble.
3 Brandt L. Aleksandrowska 16, przędza
4 Borke A. Borysza 10, meble maszyna na szycia
5 Blachsztajn H. Szkolna 23, meble
6 Biernacki T. Zgierska 77, meble
7 Chrzanowicz J. Podrzeczna 9, meble
8 Dłutkiewicz St. Franciszkańska 52, meble
9 Edelbaum Ch. Pomorska 57, meble
10 Fiszera Spadk. Długosza 43, 2 maszyny biurko kasa ogniotrwała
11 Fuks I. Pomorska 73, gramofon meble
12 Fiszer F. Długosza 14, koń
13 Fiszer A. Długosza 43, 2 maszyny
14 Fiszer T. Długosza 43, maszyny do pisania, zegar, biurko
15 Fiszer O. Długosza 43, samochód
16 Fiszer M. Piotrkowska 112, maszyna do pisania
17 Grosberg J. Jakuba 6
18 Grynberg L. Aleksandrowska 4 wyroby mosiężne
19 Grinszpan H. Pomorska 18, naczynia emaljowane
20 Gutman S. Nowaka 24, koń
21 Hofman S. Pl. Wolności 11, meble.
22 Habański Ch. Aleksandrowska 134, meble
23 Hofman St. Długosza 43, 2 bryczki
24 Holzler B. Hipoteczna 13 pianino meble
25 Kolman M Aleksandrowska 112 meble
26 Kłos J. Franciszkańska 51, meble.
27 Kozulski W. Łagiewnicka 54, meble
28 Kapeluszník E. Pl. Wolności 10, meble, żyrandol
29 Karmioł M. Podrzeczna 12, meble, kasa ogniotrwała
30 Karpf E. Pomorska 19, meble
31 Konow R. Pomorska 67, meble, maszyna do szycia
32 Kon R. Pomorska 67, meble
33 Kurnatowska E. Pomorska 118 meble
34 Kowalski K. N. Targowa 9, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała
35 Kaufman E Sztarka 4, meble
36 Kapeluszník E. Pl. Wolności 10 meble
37 Kiper Sz. Wolborska 30, meble
38 Kornblum I. Wolborska 12, meble
39 Koplowicz M. Wolborska 12, meble
40 Karo E. Ogrodowa 3, meble kasa ogniotrwała
41 Lipiński I. Lutomierska 19, meble
42 Litrowski Sz. Pomorska 60, maszyna do pisania
43 Lubochiński Ch. Podrzeczna 11 meble
44 Liberman M. Wolborska 1, szafa, kasa ogniotrwała
45 Lubochiński J. Wolborska 38, meble.
46 Muszyński St. Lutomierska 4, meble
47 Markiewicz E. Drewnowska 5, obuwie
48 Nikodemski W. Franciszkańska 65, obumie
49 Nikodemski W. Franciszkańska 65, meble, maszyna do szycia
50 Ordynas H. Wolborska 23, meble
51 Puterszayt H. Bazarna 6, meble
52 Parafja Marjawitów, meble
53 Piestrzyński B. Pomorska 68, meble
54 Pelzowski W. Lutomierska 36 meble
55 Prochownik J. Zgierska 5 meble, maszyna do szycia
56 Powodowska Ch. Pomorska 119 meble
57 Pstrągowski St. Pomorska 4, pianino
58 Rzepkowicz M. Pomorska 77, przędza
59 Rozenblum I. Pomorska 4, 90 szt. towaru
60 Rajchman Sz. Zórawia 9, 3 mtr. owsa
61 Rozencwajg A. Ogrodowa 8, maszyna do szycia
62 Sowiński C. Długosza 48, komoda
63 Szyf E. Rybna 18, meble
64 Szmaragd Sz. Wolborska 37, meble
65 Szałdajewski Sz. Nowomiejska 18, meble
66 Tsakumikis M. Zachodnia 16, meble
67 Wodziński R. Konstantynowska 5, pianino
68 Wiązowski B. Wschodnia 8, meble
69 Widawski J. Podrzeczna 31, meble.
70 Wróblewski H. Wolborska 33 meble
71 Wajnberg Sz. Konstantynowska 22, zegar
72 Zarzewski I. Pomorska 3, meble
73 Zysman Z. N. Targowa 14, meble, fortepian
74 Zeligman H. Aleksandrowska 10, meble
75 Borowska i Reichman, Aleksandrowska 6, szafa
76 Berger H. Nowomiejska 17, kredens
77 Blisko Sz. Pomorska 4, meble.
78 Berkowicz J. Pomorska 29, meble
79 Działoszewski D. Nowomiejska 29, 100 zamków
80 Friedlender S. Aleksandrowska 111, 200 mtr. towaru
81 Frenkiel K. Konstantynowska 68, tremo
82 Gaganaszwili M. Konstantynowska 12, 20 but. wina
83 Gutkind M Konstantynowska 31, worek mąki
84 Crynszpan H. Pomorska 18, maszyna do pisania, biurko
85 Gefner J. Nowomiejska 5, 12 szt. swetrów
86 Kon J. Nowomiejska 19, meble
87 Kon M. Północna 7, meble
88 Lifszyc Ch. Drewnowska 9, meble
89 Landau M. Nowomiejska 5, żyrandol, kozetka
90 Majersdorf W. Nowomiejska 26, 60 tabl. czekolady
91 Meszberg N. Nowomiejska 26 2 szt. swetrów
92 Pikuł Sz. Stary Rynek 4, meble
93 Rozencwajg J. Cymera 9, worek mąki
94 Stelman Sz. Konstantynowska 19, meble
95 Szydłowska R. Nowomiejska 26 meble
96 Wajnreich Ch. Nowomiejska 12, 50 szt. kapeluszy

W dn 3 października 1928 między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

97 Adler J Lutomierska 5, meble
98 Altman Z. Piotrkowska 82, meble, kasa ogniotrwała
99 Brygiel S. Południowa 17, meble.
100 Borensztajn K. Wschodnia 34, meble
101 Braun J. Południowa 9, meble pianino
102 Brod i Blongrind, Przejazd 14, meble
103 Bitner O Zielona 39, maszyna pończosznicza
104 Bilander I. Piramowicza 14, meble
105 Brajtbard Sz. Zeromskiego 39, meble.
106 Beislechen L. Al I. Maja, 25 meble
107 Bradtsztajn R. Zakątna 93, meble
108 Berliński D. Zeromskiego 54, zegar
109 Belman i S-ka Piotrkowska 37 7 kołder
110 Buchman Ch. Piotrkowska 31, meble.
111 Bankier A. Piotrkowska 82, 15 szt. żyrandoli
112 Bender M. Przejazd 30, kredens
113 Bornsztajn Sz. Sienkiewicza 9 kredens
114 Chabański S. Al. I Maja 35, meble
115 Chojnacki L. Al. Kościuszki 37 kredens
116 Chorowski M. Zeromskiego 36 meble, maszyna do szycia
117 Czkwianow A. Piotrkowska 69 200 but. wina
118 Diszkin S. Piotrkowska 8, maszyna do pisania meble
119 Dimant M. Zeromskiego 67, meble, maszyna do szycia
120 Djament Ch. Zielona 2, meble
121 Dudelczyk N. Wólczańska 2, meble.
122 Dawidowicz Sz. Piotrkowska 79 meble.
123 Eljason Dr. Zachodnia 37, meble
124 Ehrlich L. Zielony Rynek 7, meble
125 Epsztajn H. Al. I Maja 32, meble
126 Engelman Ch. Przejazd 36, kredens
127 Elenberg S. Sienkiewicza 9, meble
128 Fajwisz H. Cegielniana 57, meble, maszyna do szycia
129 Frankental H. Południowa 32 meble
130 Ferster J. Wschodnia 57, meble
131 Farber T. Konstantynowska 18 meble
132 Filipowski A. Piotrkowska 90 2 fotele
133 Fuks I. Zakątna 57, biurko
134 Frenkel J. Zielony Rynek 7, zegar
135 Filipowski A. Piotrkowska 90, fortepian
136 Bolesławski F. Zeromskiego 41 meble
137 Frydman I. Piotrkowska 36, 70 mtr. towaru
138 Ferster W. Zeromskiego 46, kredens, maszyna do szycia
139 Grosman Sz. Gdańska 40, meble, dywam
140 Glasman Ch. Zielona 42, meble
141 Gebert Ch. Drewnowska 12, szafa
142 Gelrubin Z. Piotrkowska 48, 10 stolików
143 Gotheil i Warhiwker, Piotrkowska 43, biurko
144 Goldsztajn A. Zielona 51, szafa
145 Gomuliński L. Przejazd 14, tremo
146 Hecht T. Zakątna 19, meble
147 Hirszbajn M. Kilińskiego 23, kredens, maszyna do szycia
148 Wilner H. Cegielniana 52, meble.
149 Hendeles D. Piotrkowska 83 500 szt. bielizny
150 Heiman S., Traugutta 8, meble
151 Horowicz L. Traugutta 4, szafa
152 Hubert M. Leszno 3, kasa ogniotrwała
153 Jakubowicz S. Węglowa 10, meble
154 Jesse J. Al. Kościuszki 11, meble
155 Kac J. Cegielniana 52 meble
156 Jakubowicz M. Zielony Rynek 6, zegar
157 Jaworski I., Gdańska 37, meble
158 Jelin M. Piotrkowska 24, 10 worków mąki
159 Ludwik Icekson Południowa 9 pianino
160 Janowski I., Gdańska 37, meble
161 Kronman Sz. Al. Kościuszki 1 meble fortepian
162 Kon D., Południowa 24, zegar
163 Kon M. Piotrkowska 37, 4 szt. towaru
164 Hering N., Wólczańska 61, szafa
165 Kac J. Cegielniana 52 meble
166 Krempf K. Zielony Rynek 5 maszyna do pisania
167 Kantorowicz G. Al. I Maja 39 meble
168 Koprowski Wschodnia 72 fortepian
169 Kinzler i S-ka Wólczańska 58 meble
170 Kolski M. Południowa 4 kredens
171 Kleinman M. Zeromskiego 36 meble maszyna do szycia
172 Klajnman S. Zeromskiego 33 meble
173 Klenlerer I. Wólczańska 2, zaprawy do podłóg i lakiery
174 Koprowski I. Traugutta 12, kredens
175 Kinzler R. Wólczańska 53, 4 szt. towaru
176 Lichtenberg J. Piotrkowska 43 pianino, meble
177 Lewin L. Zakątna 13, meble
178 Lipszyc M. Południowa 20, meble
179 Lichtenberg R. Piotrkowska 43. meble
180 Liberman P. Piramowicza 10 meble, pianino
181 Lemberger K. Al. I Maja 21 meble
182 Lewin L. Zakątna meble
183 Lemberger K. Al. I Maja 21 meble
184 Liberman S. Południowa 2, meble, pianino
185 Liberman S. Południowa 2, meble, pianino
186 Lipszyc A. Piotrkowska 37, meble, kasa ogniotrwała
187 Lichtensztajn E. Wólczańska 52 meble
188 Lewsztajn B. Wólczańska 37 meble, pianino
189 Lipszyc H. Piotrkowska 37, 500 mtr. towaru.
190 Lichtenberg B. Piotrkowska 64 urządzenie biura
191 Lasman F. Zielony Rynek 6
192 Lenga H. Zakątna 30, meble
193 Lubiński H. Piotrkowska 79 szafa
194 Landau F. Piotrkowska 73, 100 mtr. towaru
195 Lipszyc H. Piotrkowska 87 szafa
196 Lewin L. Zakątna 13 meble kasa ogniotrwała
197 Libicki M. Zeromskiego 44 zegar. 3 wagi
198 Lichtensztajn E. Wólczańska 52, kredens
199 Lewin L. Zakątna 13, meble
200 Malarow M. Cegielniana 10, meble
201 Michlewski T. Południowa 39 meble
202 Milrad Sz. Wschodnia 21, meble
203 Mendlak J. Zielona 34, kredens, maszyna do szycia
204 Manel I. Zachodnia 52, meble maszyna do pisania
205 Mukielski G. Piotrkowska 89 meble, pianino
206 Morgentaler J. Zielony Rynek 6 meble
207 Muchnicki J. Piotrkowska 82 kredens
208 Międzyborski Sz. Gdańska 42 lustro
209 Moszkowicz i Rajchman Piotrkowska 36, 4 szt. towaru
210 Opatowski W. Piotrkowska 61 kołnierz futrzany
211 Orbach N. Al. I Maja 38, meble
212 Ostromogilski J. Piotrkowska 17, mydło, woda kolońska
213 Mihle O. Przejazd 20, pianino
214 Panicz S. Tipowa 57, meble
215 Przybyccy, Piotrkowska 79 meble
216 Prussego Spadk, Zeromskiego 52, fortepian
217 „Piast" Tow. Ubezp. Piotrkowska 87, 2 maszyny do pisania.
218 Pacanowski J. Zielony Rynek 6 meble
219 Pulwermacher I. Zielony Rynek 6, lodownik
220 Pawłowski D. Piotrkowska 19, meble
221 Pelcowicz F. Piotrkowska 17, meble
222 Piątkowski F. Piotrkowska 89 15 szt. koszul
223 Pacanowski M. Wólczańska 43 20 tuz. skarpetek
224 Rajngold Piotrkowska 88, meble maszyna do szycia
225 Rotberg S. 6-go Sierpnia 25 meble
226 Rabinowicz J. Wschodnia 50 meble.
227 Rozental i Reitberger, Zawadzka 20, meble; pianino
228 Rajnsztajn S. Piramowicza 8 meble
229 Ryba A. Sienkiewicza 4, fortepian
230 Rozenbaum M. Zeromskiego 41, 120 paczek śrub
231 Szmidt P. 28 p. Strz. Kan. 29 meble
232 Szylierowa E. Gdańska 66, 25 tuz. fartuchów
233 Strykowski, Piramowicza 9, meble
234 Stow. Rob. Chrześć. Przejazd 34, 300 szt. krzeseł
235 Szydłowski H. Cegielniana 36 meble, fortepian
236 Szattan I, Kilińskiego 60, meble
237 Szwarc A., Wólczańska 65, meble.
238 Stępniewski W., Leszno 34, meble
239 Szwergold J., Zeromskiego 15 meble
240 Szklarczyk J. Al. Kościuszki 31, szafa
241 Salamonowicz I. Zielona 17, zegar
242 Sachs J. Piotrkowska 85, otomana
243 Szenfeld J. Piotrkowska 84, meble
244 Samson F. Al. Kościuszki 32, stół
245 Tenenbaum J. Al. Kościuszki 29, różne meble, pianino
246 Tauman M. i Lourie A. Piotrkowska 53, pianino
247 Tenipol I. Wólczańska 37, pianino, lustro
248 Tyber M. L. Piotrkowska 49, 1500 librów papieru
249 Topolska Jadwiga Piotrkowska 45, papier
250 Ulrichs M. Zielona 3, kasa ogniotrwała, fortepian, meble
251 Unikowski Sz. Al. I Maja 25 meble
252 Ulrychs Michał, Zielona 3, meble
253 Unger G. Wólczańska 27, zegar, pianino
254 Unger J. Wólczańska 27, kredens
255 Wiśliccy H. F. Zeromskiego 12 meble
256 Wiślicki Ch. i inni, Piotrkowska 83, różne meble
257 Wolberg J. Al. I Maja 5, kredens, pianino, dywan
258 Warszawski M. Al. Kościuszki 10, 30 mtr. surówki
259 Worobiejczyk Rafał Kilińskiego 41, meble, płótno
260 Widawski G. Kamienna 8, pół worka mąki
261 Waldman E. Pańska 36, urządzenie sklepu, wagi
262 Miller D. Piotrkowska 98, swetry
263 Warchiwker Sz Piotrkowska 83, otomana
264 Wiener S. Sienkiewicza 2, maszyna do szycia, meble
265 Wejnsztajn I. Wólczańska 62, szafa
266 Winter A. Zachodnia 68, kredens
267 Wrzosek Wł. 28 p. Strz. Kan. 29, pianino
268 Zylbersztajn I. M. N.-Cegielniana 34, meble, patefon
269 Zylbersztajn I. N.-Cegielniana 34 kredens
270 Zylbersztajn Sz. Zachodnia 58 meble
271 Zieger N. Zielony Rynek 7 lustro, zegar
272 Zand F. Piotrkowska 81, kredens
273 Zaks J. Piotrkowska 85, biurko fotel, otomana, prasa
274 Znamirowski, Pańska 43, meble
275 Zieger N. Zielony Rynek 7, meble

PRZYMUSOWE LICYTACJE.

Dokończenie.

276 Butersznyt H. Bazarna 6 meble
277 Bułka Sz. Nowomiejska 21 hafty
278 Bankier A. Piotrkowska 82, 8 żyrandoli
279 Bratsztajn Sz. Zakątna 22, deski, waga, skrzynie
280 Chanachowicz Sz. A. Piotrkowska 82, meble, żyrandol
281 Chodkowski St. Sienkiewicza 25, fortepian
282 Derejski St. Narutowicza 5, meble, maszyna do szycia
283 Diszkin S. Piotrkowska 8, 2 biurka, maszyna do pisania
284 Dudelczyk J. Al. I Maja 37, meble, maszyna do szycia
285 Futterman J. Piotrkowska 54 100 mtr. chodników
286 Fisz, Cegielniana 36, kasa ogniotrwała, biurka, bufet, stoliki
287 Foerster M. Żeromskiego 46, meble, biurko
288 Goldman J. Żeromskiego 54 meble
289 Goldsober J. Nowo-Cegielniana 41, kredens
290 Goński A. Cegielniana 57, szafa
291 Halpern Sz. Piotrkowska 6, kredens
292 Hochenberg G. Kamienna 22, kredens
293 Jüngster J. Traugutta 14, stoły, fotele biurowe
294 Jelski M. Cegielniana 26, lustro
295 Joskowicz M. Zachodnia 68 kredens
296 Joskowicz Sz. J. Zachodnia 68, maszyna do szycia, meble
297 Jelski M. Cegielniana 26, meble
298 Kinzler R. i S ka, Wólczańska 53, 2 biurka
299 Kamionka J Andrzeja 38, maszyna do szycia, szafa
300 Kobryńska S N.-Cegielniana 14, lustro, kredens
301 Krakowski M. Cegielniana 50 meble
302 Kopper P. Gdańska 42, patefon
303 Kochański J. Al. I Maja 7, garderoba z lustrem
304 Kahan I. A. Cegielniana 24 kredens
305 Kunert, Piotrkowska 85, obrazy olejne
306 Koziorowski St Piotrkowska 112, 100 żarówek
307 Kufelt I. M. Piotrkowska 4, 10 sztuk zefiru
308 Kustin Sz. Zielona 48 meble
309 Kacenelsohn P. Cegielniana 28 meble
310 Kon D. Południowa 24, meble
Kupferminc M. Składowa 13 ogniotrwała, meble
312 Karasz Sz. 6-go Sierpnia 10 meble, maszyna
313 Karwowski J. 6-go Sierpnia 10, 2 trema, kredens
314 Krauze J. Południowa 13 różne meble
315 Landau I. Zachodnia 68, meble
316 Łódzka Fabryka Pluszu i Aksamitu, Zakątna 56, 2 maszyny do szycia
317 Lubraniecki A. Al. I Maja 21 meble
318 Mitler L. Cegielniana 30, szafa
319 Hubert Mühle Leszno 3, kasa ogniotrwała, biurka
320 Kiwa Nowik, Piotrkowska 17 szafa, gramofon
321 Najman A. 6-go Sierpnia 27, 12 balonów mosiężnych
322 Ostrowiecki A. Cegielniana 22 tremo, szafa
323 Polankiewicz M. Al. Kościuszki 37, tremo
324 Patron E., Narutowicza 21, szafa
325 Przytycki A. M. Piotrkowska 79, tremo, otomana
326 Poc S. Sienkiewicza 35, meble
327 Rotflogier L. Południowa 16 różne meble, waga
328 Rozenfeld Sz. Cegielniana 50 meble
329 Rozencwajg J. Cegielniana 54 tremo
330 Rundstern M. Piotrkowska 51 meble
331 Rapoport J. Południowa 44, 4 biurka, 3 maszyny do pisania
332 Radoszycka F. 6-go Sierpnia 7 meble
333 Stein H. Leszno 45 kasa ogniotrwała, maszyna do pisania
334 Smietański A. Andrzeja 28, biurko, tremo
335 Szteinfeld H. Cegielniana 2, szafa
336 Sandowski H. Cegielniana 19 kredens
337 Szwarcman A. Gdańska 18 zegar, kredens
338 Goszczyński Stanisław Przejazd 40, maszyna do pisania
339 Sendler J. Lipowa 43, tremo, otomana
340 B-cia Szer Al. I Maja 11, kasa ogniotrwała
341 Schroeder F. 28 p. Strz. Kan. 44, maszyna do pisania
342 Schroeder R. 28 p. Strz. Kan. 44, 6 biurek
343 Stein H. Leszno 41, kasa ogniotrw. maszyna do pisania 2 biurka
344 Stejer B. Piotrkowska 17, meble, maszyna do szycia
345 Tosk Sz. Sienkiewicza 22, kredens
346 Uberbaum I. A. Piotrkowska 60 meble
347 Wilner I. Cegielniana 47, stoliki, krzesła, bufet, szafa
348 Wermund L. Gdańska 37, bibljoteka oszklona
349 Wolfson J. Zawadzka 23, zegar, kredens
350 Wofsi, Gdańska 44, kredens
351 Winter A. Zachodnia 68, pomocnik, kredens
352 Wygodzki D. N.-Cegielniana 52, szafa, maszyna do szycia, obraz gobelin.
353 Weinfeld Sz. Pomorska 7, szafa
354 Zyger N. Zielony Rynek 7, tremo, szafa

W dniu 4 października 1928 r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po południu

355 Altman S. Piotrkowska 275 pomocnik kredensu
356 Besterman A. Główna 55, zegar
357 Bekier A. Piotrkowska 111, meble
358 Bandachowicz Wł. Pl. Reymonta 8, lodówka, bufet
359 Dzierzikowski W. Abramowskiego 26, meble
360 Dobrzyński M., Brzeżna 3, przędza
361 Jelem Wł. Sienkiewicza 52, pianino
362 Kapłański O. Piotrkowska 175 kredens, zegar
363 Lichtenstern T. Piotrkowska 286, piecyki żelazne, kuchenka i 5 skrz. gwoździ
364 Makówka J. Rokicińska 20, 10 worków mąki żytniej
365 Morawiecki W. Sienkiewicza 48 meble
366 Nelken J. Piotrkowska 286 3 męskie garnitury
367 „Pośpiech" Piotrkowska 183 meble
368 Pawlak Wł Kilińskiego 143, meble
369 Serwański F. Główna 50, maszyna do szycia
370 Stowarzyszenie Pośredników, Piotrkowska 64, meble
371 Smarzyński, Miłobędzki i Malewski, N.-Senatorska 7, maszyna do pisania i 2 kasy ogniotrwałe
372 Turski i Cwikliński Słowiańska 27/29/31 maszyna do pisania
373 Bucholz E. Kilińskiego 145 maszyna do szycia, maszyna do pisania, meble
374 Boruch i Perła Piotrkowska 238, maszyna do pisania, biurko, kapelusze
375 Brzeziński L. Rzgowska 7, meble
376 Elechnowicz J. 6-go Sierpnia 32, maszyna do szycia, otomana
377 Frenkel L. Targowa 12, różne meble
378 Feldbril D. Piotrkowska 167, 300 kl. stali narzędziowej
379 Frenkel L. Targowa 12 meble
380 Feder M., Kilińskiego 126 szafa
381 Fajn Ig. Piotrkowska 200, patefon
382 Gajdanowicz M. Szopena 33 maszyna do szycia
383 Gier Oswald Żelazna 17, szafy, maszyna do szycia
384 Grudziński Fr. Rzgowska 70 szafa
385 Gerszt F. Rzgowska 97, meble, maszyna do szycia
386 Grudziński F. Rzgowska 70, maszyna do szycia, meble
387 Górski A. Rzgowska 29, szafa maszyna do szycia
388 Gothelf B., Sienkiewicza 61 meble
389 Goldring Ch. M. Brzozowa 8 biurko, lustro, przędza
390 Gliksman Wł. Piotrkowska 271 zegar
391 Galewski St. Piotrkowska 189 kredens
392 Gelkopf M. 6-go Sierpnia 34 meble
393 Heidrich R. Orla 15, szafa
394 Hertz R., Piotrkowska 166, meble
395 Harkawi H. Sienkiewicza 102 kredens
396 Koreisztajn J. Przędzalniana 26, różne meble, maszyna do szycia, gramofon
397 Kozłowski K. Piotrkowska 273 fortepian, meble
398 Komorowski J. Wilcza 12, koń meble
399 Królikowski Fr. Kilińskiego 167, urządzenie sklepu, kredens
400 Krys J, 6-go Sierpnia 20, meble
401 Lutrosiński A. Piotrkowska 25 meble
402 Lutrosińscy A. i M. Piotrkowska 225, różne meble
403 Liske Robert Sienkiewicza 165 2 biurka
404 Lichtensztajn T. Piotrkowska 234, szafy
405 Mirys Fr. Żabia 6, meble
406 Myśliborski D. Rokicińska 43 pianino
407 Makówka J, Rokicińska 20, kredens, lustro
408 Michałowicz Wł. Rzgowska 113 maszyna do szycia, szafa
409 Miller L., Piotrkowska 169, meble
410 Morawiecki O. Sienkiewicza 48 meble
411 Milgrom Menachem, 6-go Sierpnia 30, meble
412 Nelken J. Piotrkowska 286 leżanka
413 Pelta Moszek, Główna 57, 11 stolików, lustro, radjo
414 Ramisch P. i A. Piotrkowska 121, różne meble, maszyna do pisania
415 Rybowski Sz. Kilińskiego 163 patefon, meble
416 Rubin D. K., Pusta 9, meble
417 Radzikowski W. Sienkiewicza 69, gramofon, sofa
418 Rossalski I. Pusta 4/6, maszyna do pisania
419 Spiewak M. Piotrkowska 254 kasa ogniotrwała, maszyna do pisania, 4 biurka i 50 kg. barwników
420 Szyffer M. Piotrkowska 187, kasa ogniotrwała, biurko
421 Steigert G. Miedziana 20, meble różne
422 Szymański A. Rawska 6. maszyna do szycia, meble
423 Smuga J. Rzgowska 104, szafa
424 Stolińska Bronisława, Piotrkowska 196, 80 butelek spirytusu
425 Wagner Z., Rokicińska 53, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała
426 Wojdysławski Z. Piotrkowska 218, meble
427 Wolnicki A, Główna 41, obuwie
428 Wiener M. Główna 42, garderoba z lustrem
429 Wandachowicz J. Gubernatorska 15, mąka żytnia, meble
430 Wojdysławski L. Piotrkowska 218, meble
431 Weber Sz., Rzgowska 74, meble
432 Zylbersztajn M. Piotrkowska 271, kredens, zegar
433 Zaicensztajn I. Rokicińska 31 różne meble, maszyna do szycia
434 Zagłoba D. St, Rzgowska 9, maszyna do szycia, meble
435 Zylberberg N. Sienkiewicza 74 różne meble
436 Zagłoba Stan. Rzgowska 9, stół i krzesła
437 Zelwer M. Piotrkowska 286, meble, 2 kapy pluszowe, waga
438 Zylberberg N. Sienkiewicza 74 różne meble, żyrandol
439 Swędziniewicz Golda, Narutowicza 39, biurko, szafa
440 Szmulewicz H. B. i Hinda, Al. I Maja 41, meble
441 Fräukenberg Jakób 6-go Sierpnia 33, meble

Redaktor odpowiedzialny: AL. NOWAKOWSKI. Drukarnia Udziałowa w Łodzi, ul. Gdańska 101. Wydawca Łódzki O. K. R. P. P. S.